

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

Primitive living

16 Sep, 04 - 19:35

We're having a rest day at 64°19'25.99 and E 154°20'04.3, on a small island surrounded by the Kolyma river. Overcast/sunny with occasional rains, as usual. Far too warm, 2-20°C, which have attracted swarms of gnats, no wind either.

Tiredness, irritation, soul-searching and doubtfulness is very common feelings on long Expeditions. Through 16 years of experience I've noticed that the hardest months are the 3rd and the 8th of every Expedition year. This is the times when one's motivation and motives have to be very clear. This is also the time, if you decide to continue, when you take the major steps when it comes to growing us a human being. The time when you take important decisions regarding one's future. A person has to experience times of hardship, sorrow and soul-searching to be able to understand true joy. Yes, the third month is decisive in many ways.

3 trout's around 3 kg:s caught by a 8 grams spinnlure

Well, we've been on the Expedition for a mere 2 months now. For this reason, it's been more or less like a dream. We've hardly experienced the 3-month syndrome. Mainly due to the fact that the local Siberians are truly great and the wilderness here is as pure as it comes today. But also due to the fact that Johan and myself get along extremely well. This is impossible to know in advance, how people will react together when things start getting tougher. But Johan is as good as they come. He's positive, responsible, nice, funny, extremely thoughtful, intelligent and on top of that, he works all the time without complaining! I'm once again blessed with a perfect partner!

Anyhow, at this stage, we're tired, run-down and slightly weary. We've paddled hard, experienced so many different impressions, gnats and mosquitoes have been a real pest who never gives us a break and we haven't had a decent rest day yet. A day when doing absolutely nothing. The reason for this is due to that we've chosen to live off the land as much as possible, since this will sharpen our senses and it will help us handle the extremely cold winter which will eventually arrive. And because we believe that if one wants to understand the ways of other people, like when experiencing times of hardship or when living a trapper life, like some Siberians do, one has to live like them. On top of that we also want to test our skills as trappers!

One could say that we both felt pretty low yesterday. All those big trout's and graylings were eaten and even though we've spent a fair amount tracking moose or tried to shoot one of these big black geese who are all over the place, we've got nothing. We'd spent a lot of time the night before, looking at the map, for a good place to set our nets, but found nothing good, so we just picked one close to us, even though it looked impossible when it came to catching anything. A muddy, gnat infested inlet. It took us half an hour getting there this sad misty morning and when we saw the nets from a distance, they looked untouched.

"Porridge again", Johan said.

But when we start pulling at the net, we noticed that we've caught 2 nice trout's around 2 kg:s of weight each. Suddenly we both smiled!

"That means only one meal of porridge today!", I said.

When we started to haul in the second, we stopped, stunned! It was full of fish, more than we ever caught in one net. It contained 13 sik and 5 big trout's weighing about 3 kg:s each! (Today we caught 6 big sik but no trout.)

That catch meant 3 days of proper, fresh food. That is pure uncomplicated joy! That includes the three hours of work it took us to sort out the nets.

That's how primitive our life is at the present!

Vi har en vilodag vid N 64°19'25.99 och Ö 154°20'04.3 på en liten sandbank i Kolyma. Det är å ena sidan sol och andra regn och rusk, som vanligt. Alldeles för varmt, 2-20 grader, för knottsvärmarna fortgår och gör livet till en plåga, bitvis. Ingen vind.

Trötthet, fundersamhet, irritation och självrannsakan är mycket vanligt under långa Expeditioner. De svåraste perioderna är efter 3 och 8 månader varje Expeditionsår. Jag har 16 år av erfarenhet och upptäckt detta mönster. Det är då det krävs att motivationen till varför man gör det är den rätta. Det är då, om man fortsätter Expeditionen, man börjar ta de riktiga kliven framåt. De som får en att växa och ta viktiga beslut för framtiden. Man måste uppleva hårdhet, sorg och själsligt ifrågasättande för att kunna förstå äkta glädje. Och det behöver inte vara stora livsavgörande tankar eller handlingar som leder dit. Det har vi redan märkt.

Nu har vi blott varit på färd i 2 månader. Ännu är allt som en dröm. Vi har knappt berört 3-månaders syndromet. Främst beroende på dessa fantastiska sibirier och denna verkliga vildmark, å ena sidan den skönaste plats på jorden och å andra sidan den ogästvänligaste. Men också beroende på att Johan och jag verkligen trivs bra tillsammans. Det vet man aldrig, hur människor kommer att fungera tillsammans under stress. Men Johan, han är positiv, duktig, ansvarsfull, trevlig, oerhört omtänksam, klok och arbetar dessutom hela tiden. Jag är lyckligt lottad med ännu en fantastisk partner på Expedition!

Men nu är vi riktigt trötta efter en hård forcering, alla intryck, alla myggor och knott som aldrig låter oss vila och ännu har vi inte haft en riktig vilodag. En dag när man inget gör. Att det blivit så, det beror mest på vårt val av att så mycket som möjligt, leva av vad naturen ger, eftersom det skärper våra sinnen inför den kommande, mycket svåra vintern. Och för att vi fullt och fast skall förstå de levnadsbetingelser folk här lever under, när tiderna är riktigt svåra eller när man som en del valt att leva ett trapperliv. Självklart vill vi också se vad vi går för som jägare och fiskare.

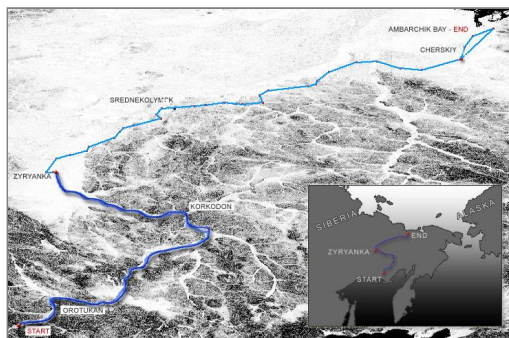
Igår var vi vad man kan kalla nedstämnda. Alla stora öringar och harrar var uppätta och ännu hade vi inte lyckats spåra vare sig älg eller skjuta någon av traktens gigantiskt stora, svarta gäss. Kvällen innan hade vi gått genom kartan noga för att fundera ut en passande vik att lägga nät i och vi fick till slut chansa. En undan gömd vik med halvlirigt vatten. Tog oss en halvtimme motströms att paddla dit. När vi paddlade in i den såg vi att strömmen fört in våra två nät till stranden och då visste vi att det var små portioner gröt som väntade under dagen. Deppiga paddlade vi upp till nät nummer ett, det var helt intrasslat. Däri satt 2 stora öringar på runt 2 kg stycket! Plötsligt log vi åt varandra. Kanske vi slipper gröten en måltid eller två. Så paddlade vi till nät nummer två som såg helt dött ut. Tills Vi tog i det och såg att det dignade av fisk. 13 sikar mellan 5 hekto och 1.2 kg! Och fyra jätteoringar alla på runt tre kg styck! (Idag fick vi sex stora sikar, men ingen öring.)

Riktig, färsk mat i minst tre dagar, det är sann och okomplicerad lycka! Det trots att vi håll på i tre timmar med att trassla ut näten.

Så primitiv är vår vardag just nu.

Expedition Tracking Center

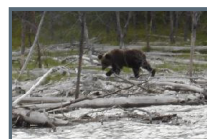
[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

[Close and dangerous encounter with a huge bear!!](#)

We've paddled 90 km;s over the last two days and we're camping on an isolated island in the middle of Kolyma. Hopefully free of boris midvjet (brown bear)! Weather is overcast with occasional rains an

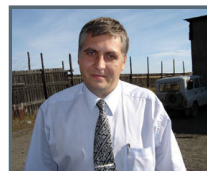
[Kolyma - the worst of Stalin's prisonercamps](#) 12 Sep, 04 - 23:09

Our 28th camp on the Expedition at N 64°19'25.99 and E 154°20'04.3, on a small island surrounded by the Kolyma river. Cloudy with occasional rains, as usual. Far to warm, 10-14°C, which have attracted

[Ruslan- our insight into life in Seimchan](#) 9 Sep, 04 - 21:16

We've pitched the cot on a sandbank at N 64°03'45.4 and E 154°25'18.9, overcast and raining most of the day, it feels like a threat of worse weather to come, 2-14°C, light winds from NEN throughout th

SEARCH

 Powered by CONTACT 3 expedition software